

ЗАКОНОПРОЄКТ ПРОТИ ВБОГОСТИ ПЕРЕДАНО ПРЕЗИДЕНТОВІ НА ПІДПИС

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ЗБІЛЬШИЛА АСИГНУВАННЯ НА ПЕНСИ ДЛЯ ВЕТЕРАНІВ

Вашингтон. — Всупереч сподіванням, що схвалені востаннє Палатою Репрезентантів законопроект про боротьбу проти вбогости зустріється з деякою опозицією в Сенаті і що тому буде затримка в його затвердженні, Сенат затвердив цей законопроект на своєму засіданні в дні 11-го серпня без більших дискусій і зараз же цією резолюцією законопроект переслано до Білого дому для підпису Президента. Так легко і спокійно закінчилася довготривала міжпартійна боротьба в цій справі на терені Конгресу. Під час голосування над цим законопроектом було присутніх всього яких 10 сенаторів, більшість із яких завилися за затвердженням законопроекту. Додатні Палатою Репрезентантів поправки й внесення до цього законопроекту були прийняті поіменним голосуванням. В Конгресових колах сподівалося, що президент Джонсон, з ініціативи якого цей законопроект був опрацьований і переданий на розгляд і затвердження Конгресу, підпише його негайно, щоб започаткувати здійснюванню законодавчої акції проти вбогости. Відомо, що із цим законопроектом передав Президентові для підпису також законопроект про про-

ЧІЛЕ ЗІРВАЛО ДИПЛОМАТИЧНІ ЗВ'ЯЗКИ З КОМУНІСТИЧНИМ РЕЖИМОМ КУБІ

Сантьяго. — Чілійський уряд подав у вівторок 11-го серпня офіційно до відома, що він зриває дипломатичні зв'язки з комуністичною Кубою. Переведемо цю акцію у зв'язку з рішенням конференції міністрів закордон. справ країн об'єднаних в Організації Американських Держав, яка закінчилася 26-го липня схваленням резолюції про дипломатичні й економічні санкції у відношенні до комуністичної Куби. За цими санкціями голосувало тоді 15 держав і чотири — між ними й Чіле — проти. Після прийняття резолюції меншість підписалася рішення більшості. З тих, що голосували проти резолюції утримують дипломатичні зв'язки з Кубою ще Болівія, Уругвай і Мексика. Уряд Болівії заявив, що він підчиниться волі більшості, але не хоче бути першим в тій акції і зачекає, аж це зроблять інші. Уругвай подав до відома, що справу зв'язки з Кубою він візьме ще на розгляд. Одиноке тільки Мексика заявила, що вона виконає рішення Вашингтонської конференції тільки тоді, як прийнята нею резолюція буде визнана законною Міжнародним Трибуналом Справедливості в Газі. Санкції проти Куби схвалені на підставі вимог Венесуели. Прийняв чілійський уряд своє рішення після того, як ліві елементи в країні почали погрожувати йому заворушеннями й демонстраціями. Проголосив рішення чілійського уряду президент Аเลสандрі, каденція якого кінчається у вересні цього року.

Сенат зменшив закордонну допомогу на 216 мільйонів

Вашингтон. — Під час дебату над справою запропонованою президентом Джонсоном програми закордонної допомоги, що відбулася у вівторок 11 серпня ц. р., Сенат прийняв 50 голосами проти 35 поправку демократичного сенатора Вейна Морза про зменшення передбаченого на здійснення цієї програми бюджету до \$3.25 більйона, значить, на \$216-700 000 менше, як це затвердив сенатська комісія для закордонних справ і на \$226-700 000 менше, як цього вимагав президент Джонсон. Вонараз із цим, на цьому ж засіданні Сенату прийнято 49 го-

Роберт Кеннеді хоче кандидувати на сенатора від стейту Нью Йорк

Нью Йорк. — Генеральний прокурор Роберт Ф. Кеннеді, молодший брат покійного Президента, сказав у колі своїх знайомих, що він бажав би кандидувати на сенатора від міста Нью Йорку. Сподіваючись, що найвпливовіший тут демократ, посол Нью Йорку Роберт Вагнер підтримає його кандидатуру. Вже декілька разів Вагнер висловлювався про Роберта Кеннеді, як про найкращого кандидата на сенатора. Конгресмен Семюел Страттон, який також бажав кандидувати на сенатора від міста Нью Йорку, до-відавшись про бажання Роберта Кеннеді, заявив, що це поки що не означає жадних змін. Доки Роберт Кеннеді не зголосив формально своєї кандидатури. У вівторок, 12 серпня, журналіст запитав Роберта Вагнера на прес-конференції в міській управі, чи він підтримає кандидатуру Р. Кеннеді на сенатора, і що-разу Вагнер говорив про Р. Кеннеді як про найкращого кандидата.

Пожара лісів біля Елленвілл не зайняла теренів Союзників

У зв'язку з новиною в по-неділковому числі ньюйоркської газети "Дейлі Нюс" про пожежу в лісах Кергонконсу і Міннеаполис, в якій було сказано, що пожежа загрожувала будинкам Оселі Українського Народного Союзу біля Кергонконсу "Союзівка", упорався ці оселі повільно, що пожежа, яка почалася була в суботу 9-го серпня і внаслідок якої згоріло понад 1 000 акрів лісу, не зачіпала ні забудовані Союзників, ні навіть лісових теренів, що належать їм. Загрози поширення пожежі на терени Союзників немає, бо в понеділок 10-го серпня вона вже була опанована і для ліквідації решток вогню призначився у великій мірі дощ, який почав падати вночі з понеділка на вівторок.

ТУСМ матиме свою сторінку в "Свободі"

Товариство Української Студентської Молоді Ім. Миколи Міхновського, відоме під скороченою назвою ТУСМ, уже коротко матиме в "Свободі" свою періодичну сторінку, як її мають інші молоді, студентські та спортивні організації. Справа цієї сторінки була одною з причин відвідин репрезентантів ТУСМ в Головний Канцеляр УНІОСОЗу та у в-ві "Свобода" у вівторок, 11-го серпня ц. р. На фото, зняте під час цих відвідин, сидять (зліва): Христина Кульчицька — секретар Управління ТУСМ, Орієн Пашак — член Управи, гол. преде. УНІОСОЗу Лисогір, голова ТУСМ Богдан Кульчицький та Ігор Заяць, заст. голови ТУСМ.

ПЕРША ЕНЦІКЛІКА ПАПИ ПАВЛА VI

Папа Павло VI підписує у своїй літній резиденції Кастель-Гандольфо свою першу енцикліку "Поро Церква..."

Папа Павло VI перелетів гелікоптером 90 миль

Рим. — Папа Павло VI перелетів в минулий вівторок 11 серпня гелікоптером віддалю 90 миль поміж своєю літньою резиденцією в Кастель-Гандольфо на півдні від Риму і містечком Орвіето на північ від італійської столиці. Папа полетів до Орвіето у 700-річчя встановлення римо-католицького свята Божого Тіла. Вітат церкві в Болоньї та містечком Орвіето на північ від італійської столиці. Папа полетів до Орвіето у 700-річчя встановлення римо-католицького свята Божого Тіла. Вітат церкві в Болоньї та містечком Орвіето на північ від італійської столиці. Папа полетів до Орвіето у 700-річчя встановлення римо-католицького свята Божого Тіла. Вітат церкві в Болоньї та містечком Орвіето на північ від італійської столиці.

Американська флота готова до відплатних дій проти Комуністичного Китаю

Сайгон. — Контр-адмірал Роберт Мур, командант став-ційованої на водах В'єтнаму частини, мотує В'єтнамської флоти, та шеф його штабу капітан Джеймс Деніелс, заявив, що та ударна група В'єтнамської флоти, яка складається з 70 морських олі-нців, готова до негайних відплатних дій проти Комуністичного Китаю, якщо б комуністичні кораблі або літаки, наслідуючи північно-в'єтнамські мотує-торови-торедні загрози, атакували американські кораблі. Американські військові в Південній В'єтнамській області знають, що на острові Гайна поставлено в стан бойової готовності тамашні ескадрилі комуно-китайських літаків. Південно-в'єтнамські військові кола, включно з прем'єром генералом Нгуєном Ваном, заявляють, що китайські комуністичні стаціонарні на терені Північного В'єтнаму діяли свої суходільні частини та прислали в Північному В'єтнамі 15 дивізій свого типу МІГ-17. Американці приземлили в Південному В'єтнамі своїх 102 бойових літаків і джети. Секретар оборони Роберт Мак-Намара передбачував на недавній пресовій конференції, що китайські комуністи пішли літаки Північному В'єтнаму. Ці літаки значно гірші за американські суперсучасні джети.

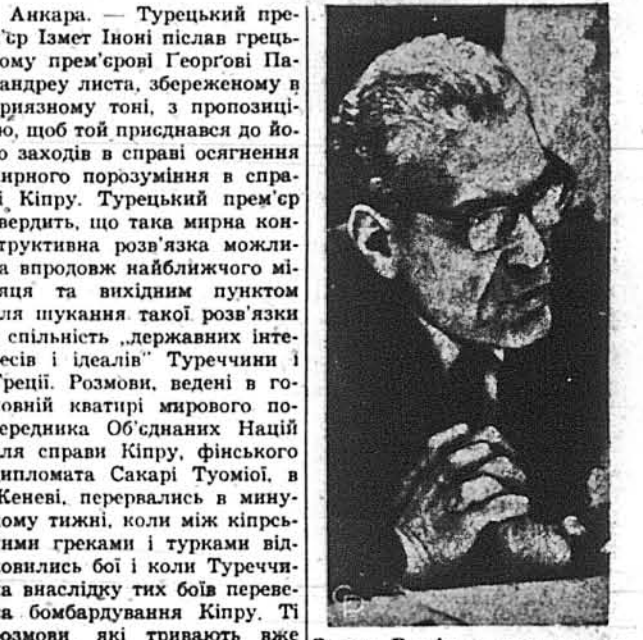
Бельгія лякається за життя тисячів своїх громадян у Конго

Брюссель. — Керівні бельгійські чинники рішуче заперечують, наче б Бельгія рішуче вилати активну участь у збройному поборюванні лівих конголійських партизанів, чи не вилася до Конго своє військо чи прийдливі 200 своїх старшин, які вишколюють конголійських воїнів, до фронтонів військових частин. Що більше, речник бельгійського уряду заперечив, наче б заступник державного секретаря Аверелл Гарриман, який приїздив до бельгійського уряду в справі гострої кризи в Конго в минулому тижні, пропонував Бельгії вилати активну участь у війні проти партизанів. На східних конголійських землях, опанованих тер-ристором партизанам, що ними керують доморослі і закордонні комуністи, перебувало коло 1 100 бельгійців — чоловіків, жінок і дітей. Це здебільша службовці бельгійської промислової компанії Актівна участь Бельгії у війні проти тих партизанів має правді рівнялась би засудженню для всіх тих бельгійців, що їх партизани вилася до Конго. На їхньому терені Конго є коло 40 000 бельгійців. Вони теж мусять захищатися з величезними тамашніми політичними відносинами, якщо хочуть зберегти своє життя і майно, і мусять зберігати свою "нейтральність" в боротьбі різних племен, груп і партій у Конго.

Голова італійського сенату вступив в обов'язки президента держави

Рим. — Цезаре Мерцаторе, голова італійського сенату після наради з прем'єром Альдо Моро і головою нижньої палати парламенту Брунетто Буцареллі Дуччі, перейняв функції тимчасового президента Італії. Італійський президент Антоніо Селі дістав наприкінці минулого тижня мізковий удар і хоч перші лікарські біоетні були оптимістичні, проте недовгий президент має труднощі у своїх рухах і мові і тому в найкращому випадку мусить прожити довший час, поки він зможе урядувати. Антоніо Селі був кількакратним прем'єром та міністром хліборобства і закордонних справ. Він був, як учений фахівець сільсько-

ТУРЕЧЧИНА ПРОПОНУЄ ГРЕЦІЇ ЗАМИРЕННЯ В СПРАВІ КІПРУ

Зенон Россідес, представник Кіпру, під час дебат в Раді Безпек ООН.

Анкара. — Турецький прем'єр Ізмет Іноні після грецького прем'єра Георгіоса Пападіу листа, збереженого в приязному тоні, з пропозицією, щоб той прислався до його заходів в справі осягнення мирного порозуміння в справі Кіпру. Турецький прем'єр твердить, що така мирна конструктивна розв'язка можлива впродовж найближчого місяця та вихідним пунктом для шукання такої розв'язки є спільність "державних інтересів і ідеалів" Туреччини і Греції. Розмови, ведені в головній квартирі мирового посередника Об'єднаних Націй для справи Кіпру, фінського дипломата Сакарі Туоміої, в Женеві, перервалися в минулому тижні, коли між кіпрськими греками і турками відновилися бої і коли Туреччина внаслідок тих боїв перевела бомбардування Кіпру. Ті розмови, які тривають вже сім місяців і не могли довести до порозуміння, мають тепер відновитися і поживатися. Бритійський прем'єр Алек Даглас Гом висловився оптимістично про хід тих мирних заходів. Сам Туоміої заповів виїзд в найближчих днях знову до столиці Кіпру, Туреччини і Греції. Туреччина пропонує поділ Кіпру на автономні грецькі і турецькі області; проти чого рішуче виступає кіпрський президент Макаріос. Греція змагає до з'єднання Кіпру з Грецією, але президент Макаріос хоче зберегти державу незалежності Кіпру, із скасуванням протекторату Британії. Греції і Туреччині над Кіпром і її конституцією, базованою на договорах з Цюриху і Лондону з 1861 року. Однак Туреччина буди-то готова погодитися на з'єднання Кіпру з Грецією, під умовою, що не Кіпр, а Греція гарантуватиме права турецьких мешканців Кіпру. Звернення кіпрсько-грецького президента Макаріоса за допомогою до Советського Союзу буди-то породило опозицію з боку деяких кіпрсько-грецьких міністрів та лідера кіпрсько-грецьких націоналістів, генерала Георга Гріва-са, противника кіпрських комуністів і советських заходів перетворити Кіпр у Кубу на Середземному морі. Греційський прем'єр Георг Пападіу також не підтримує кіпрського президента Макаріоса в його політиці у відношенні до кіпрських турків та до Советського Союзу і тому Греція не поспішає Кіпрі з державною допомогою, коли турецькі літаки бомбардували Кіпр. У Кіпрі з цього приводу настало збентеження і огірчення проти Греції. Кіпрсько-грецький міністр закордонних справ Спірос Кіпріу заявив, що він негайно до Атен. В головній квартирі НАТО у Парижі відбулися наради команданта збройних сил НАТО генерала Лаймена Лемнієра з представниками Туреччини і Греції.

Канцлер Ергард стверджує банкрутство східно-німецького режиму комуністів

Бонн. — З нагоди третіх роковин збудування комуністичної внутрішньої — берлінської мури — канцлер Бонна Лудвіг Ергард, виступив у Берліні. Він стверджує, що фальшивий було виправдання берлінського муру браком робочих сил і іншими господарськими труднощами, що їх ніби спричинювала масова втеча східних німців на захід, бо впродовж останніх трьох років господарська ситуація в Східній Німеччині не поправилася, а ще погіршилася. Канцлер Ергард назвав берлінський мур символом комуністичної тиранії та банкрутства комуністичної системи в Східній Німеччині. Він стверджує, що ані в Східному ані в Західному Берліні мешканці не не примиряться з існуванням того муру та що 54 особи, головно юнаки й дівчата, які агітували за комуністичних рук при спробах втечі на захід вже після здвигання комуністами того муру, не герої боротьби за волю і єдність Берліну і Німеччині. Посол Західного Берліну Вільям Брандт, лякаючись, що з нагоди тієї сумної третньої річниці можуть відбутися демонстрації з прирками наслідками, видів відповідей закликає до населення міста. Під не заколотеного спокою.

У СВІТІ

● Бритійський морський міністр, лорд Джекеллі, заявив, що британська морська флота в Далекому Сході поставлена в стан гострого поготівля з уяги на гіршу ситуацію в В'єтнамі. Британія залишає свою солідарність з Америкою щодо політики у відношенні до Південної Азії.

● У грецькому портовому місті Пірей прийшло до білиз міз кругло 200 єгипетськими арабами та жиди, членами залог і пасажирами єгипетського корабля "Аль-Газаль" і ізраїльського корабля "Ціон", що зане-рились один біля одного. Причиною бігли, у внаслідок чого були 12 осіб погубованих, були образливі слова, кинені єгипетськими студентами на адресу дружини одного з ізраїльських моряків.

● Советський Союз закінчив будівництво еліт нафтопроводів на терені Союзу та до всіх своїх сателітичних держав. Ця нафтопроводна сіть охоплює 8 000 миль. Нафтові советські проводи ведуть з Кавказу, Уралу і надволюжського обшару до Польщі, Чехословаччини, Мадагаскару і Східної Німеччини, як теж на Білорусь. Наматання США, щоб Британія не продавала Союзу сталевих ґрун на основі Далекого Сходу поставлена в стан гострого поготівля з уяги на гіршу ситуацію в В'єтнамі. Британія залишає свою солідарність з Америкою щодо політики у відношенні до Південної Азії.

● У Конґо відбудеться в цьому тижні міжнародний з'їзд лікарів, психологів і соціальних робітників із 42-ох країн, разом ліній 700 фахівців, у справі поборювання умових недуг. На тому конґресі будуть виступати 167 доповідачів. У світі є тепер кругло і мільйон осіб умовно недорозумітих або цілком зворушених.

● Еспанія має величезну кількість політичних в'язнів на її території. Коли Шіаїларі і Адріан були колись, приблизно 10 років, в'язнями, то Еспанія стала таким місцем, де для в'язнів із правового табору. Перебувають там тисячі єдиний революційної колішній домініканський диктатор Рафаель Леондас Трухільйо, колишній аргентинський президент Хуан Перон, колишній бельгійський колаборант Леон Дегрель і інші. Тому, що комуні з них продовжує кооперативну політичну роботу — зацікавлені держави протестують.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303. Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918. Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. — Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For U.N.A. members monthly \$5.00. — За кордоном: — На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У. Н. А. — 65 центів місячно. — За кожен зміну адресу платиться 10 центів. — Члени і членики виставляють на: "Свобода".

Передплата: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: — На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У. Н. А. — 65 центів місячно. — За кожен зміну адресу платиться 10 центів. — Члени і членики виставляють на: "Свобода".

Статті і дописи, підписані авторами, не можуть відкликати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі не виражає застерігати за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Занепад престижу ОН

Слабкість Об'єднаних Націй — це відомий всім відома правда, так само, як і приччини її слабкості: брак ексекютивного апарату, брак "веса" Советського Союзу в Раді Безпекі ОН, насичення членства ОН азійсько-африканськими державами новаторами, мінімальним знанням і розумінням міжнародних проблем, хронічна фінансова криза, яка не турбує держав — членів, що або не хочуть платити своїх зобов'язань, або не мають чого платити. Це такі хронічні болі Об'єднаних Націй, що навіть теперішній їх генеральний секретар, бірмієць У Танг Кунг, "спінальнохворий" за своїх попередників Трігве Лі і Дага Гаммершільда, зрозумів "уже" це корінь лиха. Він признав, що ОН повинні мати свої постійні збройні сили, і, зазнавши невдачі у своїй минулої спробі потягнути до Москви в справі задержання боргів СССР до каси ОН, подався негайно до Вашингтону — шукати допомоги, як вийти з цієї спіної вулиці.

Останній тиждень і два дні принесли ще два наслідки "вкрай" докисли слабкості Об'єднаних Націй і занепаду їхнього міжнародного престижу. До збройної партизанської війни в Південному В'єтнамі Об'єднані Нації не втручалися з тієї формальної причини, що ні Північний, ні Південний В'єтнам не належать до тієї установи. Аж З'єднані Держави дали Об'єднаним Націям змогу зробити це: вони заскаржили до Ради Безпекі Північний В'єтнам за обстрілювання американського нилітника на міжнародних водах затоки Тонкіну. Сов. Союз негайно зажадав заперечити на дебати в Раді Безпекі Північний В'єтнам. Це й зроблено, однак Північний В'єтнам не тільки відкинув запрошення, але й відмовив взагалі Об'єднаним Націям права займатися проблемою В'єтнаму. Очевидно, що це був маневр, подиктований комуністичним Китаєм, що використав свого північно-в'єтнамського сателіта для дискредитування Советського Союзу. Але дискредитовано водночас і Об'єднані Нації.

Другий яскравий приклад безпорадності Об'єднаних Націй дали події на Кіпрі. Здавалось, що коли навіть Совіти погодилися на створення і вислання на Кіпр 6-тисячного міжнародного війська ОН, то запанує там спокій і визначений Радіо Безпекі 6-місячний референдум для переговорів про тривку розв'язку кіпрської проблеми буде аж надто відсталяний. У практиці виявилось, що прийнятий на Кіпрі міжнародного війська ОН з його індійським командантом-генералом та політичним місцем ОН не перешкодила ні трохи далішим боям між кіпрськими греками і турками, які не перешкодили Туреччині збомбити кілька кіпрських міст. Правда, після того і Кіпр і Туреччина формально скорились закликом Раді Безпекі ОН щодо військового перемир'я, але насправді — як виходить з голосів преси — по прихильну відповідь Кіпру і Туреччині продикував престиж не Об'єднаних Націй, а американської Шостої Флоту, що поспішно вилетіло з італійських портів на води східної частини Середземного моря.

Коли така маленька країна, як Кіпр із півмільйонним населенням має віднайти обмежену свободу рухів міжнародного війська ОН і відкидати пропозиції мирового посередника тієї установи, і коли маленька південно-азійська комуністична країна Північний В'єтнам може глузувати з Об'єднаних Націй — то як можна вимагати від ОН, щоб вони вирішували такі проблеми, як об'єднання Німеччини або міжнародне роззброєння? Не дивина, що чимраз частіше порівняють Об'єднані Нації з безсилою Лігою Народів і ворожиться цій установі ту едму домо: смерть.

Відхід усіх цих видатних діячів української культури, мистецтва, політики і публіцистики залишає великі прогалини в рядах української національної еліти, і це ще збільшує загальну жалобу над усіма цими новими могилами.

Над новими могилами

Цього літа, протягом останніх трьох місяців, українська спільнота у вільному світі зазнала важких і болючих втрат. Відійшли у вічність, закінчивши довгий і тернистий шлях існування з Рідної Землі і дальших змагань за українську справу в нових країнах поселення, видатні українські культурні і громадські діячі. В червні померли — відомий український винахідник у ЗДА, фундатор Українського Інституту Америки Володимир Джукс та організатор мистецького життя, засновник і довголітній голова Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку, видатний український скульптор — творець багатьох пам'яток великим постатям України Сергій Литвиненко, і після них погас організатор українського міщанства і ремісництва в Західній Україні Михайло Галибей. Місяць липень записався датами смерті видатного українського економіста, політика і громадського діяча, члена Президії Української Національної Ради, професора Євгена Гловинського, члена Проводу Закардонних Частин ОУН і голови Центрального Представництва Української Еміграції в Німеччині Ярослав Бенцаль і відомого на канадійському терені діяча та публіциста, редактора "Нового Шляху" Михайла Погорельця. У серпні померли: відомий західно-український кооператива і громадський діяч Ірина Домбчевська та депутат Трудового Конгресу — Українських Установчих Зборів в часі визвольних змагань і член Президії Української Національної Ради в емімі проф. Григорій Денисенко. Всі вони так чи інакше були зв'язані з українськими визвольними змаганнями, які й визначили їхній громадський і політичний шлях.

Два з-поміж них — Ярослав Бенцаль і Михайло Погорельський — були видатними публіцистами, співзасновниками й редакторами українських газет на еміграції і тому їм належить окрема згадка на сторінках цього щоденника. Померлий 24-го липня несподівано у Мюнхені Ярослав Бенцаль, син відомих мистців сцени Миколи і Теодора, відіграв видатну роль як редактор — видавець і публіцист в розвитку відомого українського націоналістичного угруповання Закардонних Частин ОУН "Шлях Перемоги" і як член редакційної колегії "Вістей", органу Братства кол. Войків Першої Української Дивізії, працюючи водночас із цим активно в різних ділянках громадського життя на еміграції й очолюючи репрезентацію української еміграції в Німеччині. Погаслий 26 липня у Вінніпегу Михайло Погорельський записаний в історії української преси в Канаді і в ЗДА, як піонер — співзасновник і продовжувач понад тридцять років тогочасний редактор українського часопису "Новий Шлях", органу націоналістичної думки, по-Шляху, органу націоналістичної думки. Бувши учасником визвольних змагань і підпільних дій УВО, в 1927-му році прибув він до Канади і вже з перших років включився в пресову роботу, як редактор "Західних Вістей" в Едмонтоні і видавець місячника "Відродження". У своїй журналістській праці визначався універсальним, загальноукраїнським підходом в оцінці напрямків і проявів українського політичного і громадського життя, джентльменським ставленням до тих, що заступали як висловлювали в пресі іншу — власну думку.

Відхід усіх цих видатних діячів української культури, мистецтва, політики і публіцистики залишає великі прогалини в рядах української національної еліти, і це ще збільшує загальну жалобу над усіма цими новими могилами.

В НІМЕЧЧИНІ ЗГАДУЮТЬ ПЕРШУ СВІТОВУ ВІЙНУ

50-ті роковини першої світової війни відзначає цілий світ. Післотліття — це такий довгий період, що дозволяє журналістам, політикам та історикам глянути на минулі події більш-менш об'єктивно, оцінити їх холодним розумом. Один місячник, що виходить у Західному Берліні, пише про першу світову війну, як початок "світової революції".

Що сталося в тих тижнях літа 1914-го року, які полі привели до війни? Аналіз документів і фактів того часу показує, що відповідальні люди, які стояли на чолі урядів, в переважній більшості війни не хотіли.

До війни готувалися деякі міністри Австро-Угорщини (міністер закордонних справ Берхтольд) та військові діячі, як Гейдендорф — начальник штабу австрійської армії. Австро-угорські провідники були занепокоєні рухом плебейських слів'я (сербів, хорватів, словенців, босняків і герцеговинців) у границях Наддунайської Імперії, які мріяли про об'єднання своїх територій в незалежній державі.

Слаба і відсталя Сербія притягала до себе надії земляків, що жили в чужій австро-угорській державі. Через те між Сербією і Австро-Угорщиною не було добросусідських взаємин. У сербських провінціях Австрії діяли підпільні організації, що ставили собі завдання прилучити ці землі до сербського королівства. Сербський уряд розумів, що тертя між Сербією та Австрією може привести до збройного конфлікту. Тому прем'єр Сербії Пашич ставився неприхильно до діяльності тасмних "великосербських" організацій у сербському королівстві.

Проте, одна така організація — "Чорна рука", на чолі з полковником Димитрієвичем, допомогла молодим терористам — сербам на території Австрії убити наслідника трону Франца Фердинанда. Це сталося в Сараєві. У Відні вирішили, що замах на наслідника був виконаний з дурення сербського уряду, і поставили до Пашича такі вимоги, яких Сербія не могла прийняти, наприклад, окупация столиці Сербії — Београду австроугорським військом. До згоди і порозуміння кликав Австрію і Сербію російський уряд і уряд Німеччини (Ветман-Гольберг). Але найбільші поступки Сербії не могли задовольнити австрійської воєнної партії.

28-го липня почався обстріл Београду австрійською артилерією. Російський цар звелів почати частинну мобілізацію, бо Росія була зв'язана союзом із Сербією. В Німеччині почалася тривога, бо вважали, що Росія почне війну проти Австро-Угорщини. В Німеччині вирішили, що Німеччина, як союзниця Австро-Угорщини, повинна прийти на допомогу загроженої Австрії. В той час ще не було змоторизованих армій, і військо складалося з великої більшості з піхоти. Отже та держава могла надіятися виграти війну, яка мобілізує швидше армію і доведе її до границь ворожої держави.

Почувши про мобілізацію в Росії, німецький імператор Вільгельм II, за порадою своїх генералів, поставив ультиматум російському цареві про негайну мобілізацію російської армії.

Висновок, який роблять німецькі політики й журналісти тепер, через 50 років після початку першої світової війни: Німеччина мала в той час

М. Мельник АРГУМЕНТИ ЗА САМОСТІЙНІСТЬ УКРАЇНИ

Вільність нашої преси різко інформує про те, як стоїть українська проблема в широкому світі, але де-не-де зустрічає нас русифікаційна Україна.

Тим часом дискусія над проблемою України набирає такої ваги, що незабаром на Заході з'являються численні спеціалісти не тільки з української проблеми взагалі, але й з різних ділянок українознавства.

Хочемо звернути увагу на два аргументи, якими нас сильно б'ють і з якими варто було б познайомитися нашою найширшою загальною.

Один аргумент — це те, що Україна начебто не має багання стати незалежною державою і тому легко піддається веденій Москвою русифікації. Багато різних заваг на цю тему можна знайти у статтях і книжках нам прихильних і неприхильних науковців і публіцистів. Отже може найбільш яскравим і важливим питанням в тій дискусії є питання мови.

Офіційний перепис населення СССР з 1959-го року показує, що на Україні (УССР) 76.8% людей подає себе українцями, 16.9% росіянами, а 6.3% — членами інших національностей. Багато наших людей тут, на Заході, потрапило ті цифри як очевидний доказ поступової русифікації. І цей факт є джерелом великого песимізму серед нашої громади.

Немає, здається, кращої відповіді на цей аргумент, як доповідь професора Гарвардського університету, Річарда Пайпса, недавно надрукована у журналі "Проблеми комунізму".

Отже, проф. Пайпс на основі советських даних подає, що в 1926 році в усьому СССР було 54.0% росіян за державною приналежністю і 58.5% усіх людей говорили по-російськи. Цебто лише 4.5% усіх людей Советського Союзу було зрусифіковано. У 1959-му році відносні цифри були: 54.4% і 59.3%. Виходить, зміна зовсім незначна, і то не зважаючи на послідовні русифікаційні заходи.

Щоб побачити поступ руху русифікації серед українців, проф. Пайпс порівнює цифри відносно українців на всій території СССР. І так, з усіх тих людей в СССР, які подавали себе українцями, у 1926 році 87.1%, а в 1959 році 87.7% у-важали українську мову за свою рідну. Детальні цифри показують, що молоді ук-

найліпше зорганізовану армію і народне господарство на високому рівні, так, що німці могли видержати натиск найбільших світових потуг протягом чотирьох років. Але німецька політика була примітивна, заснована на баганнях, а не на холодному розрахунку своїх сил і сил противника.

Ця віра в "сліпе, ірраціональне хотіння", яке, мовляв, керує світом, виявилася і в другій світовій війні, коли Гітлер узявся "виправити" наслідки першої світової війни.

Так через буйну фантазію, що діяла в головах провідників Німеччини, обидві світові війни принесли німецькому народові катастрофу.

П. А.

На Вічну Пам'ять про „Паню Ірену Домбчевську“

Невиголошене слово біля відкритого входу.

Сливе від першого дня нашого приїзду на цю благодатну землю стара гвардія українського війська заохочує у цю „добіть“, і, по-молитися, за спокій душі, проповідує: „прощальну волячку пісню, проводить злісні останки до місця вічного спочинку — свого друга, побратима, соратника, від рядового стрільця починаючи до найвищих чинів і ранг, на грудях яких блистять колись хрести та медалі-свідки славної часті та героїчних діл. Останнім часом, особливо у це 50-ліття Українського Січового Стрілетства, колишні воїни частенько заходять на цю „персидську станцію“, щоб віддати останню послугу то-ляришів, якого Господь покликав до „покойничого“ світу.

Кого ж ми, „останні могиляки“, сьогодні проводимо перед Престол Всевисшнього? Ось на віку холодної труни, біля Христового Розп'яття, блистять золотий хрест заслуженого — свідок слави і діл минулого! „Чи груди прикрашували цей хрест? Хто цей орденосець?“

Це українська жінка, це українська мати, яка відвоювала поетичний геній Шевченка, Франка, Лесі Українки. Це українська самаритянка, українська сестра-жалібниця, яка укладіла в собі, яка змислила прилепку кров на ятрівних ранах, яка цілощодою водою напувала спрагнених воїнів визвольної війни українського народу. Хто це жінки Уссуєвськи не пам'ятає вродливої, рухливої, як живе срібло, відважної на кожний поклік, завжди готової до допомоги — управительки стрілецької лікарні при вулиці Скарба у Львові?

Дорогі Об'єднані! Хто з нас в тяжку хвилину негодни не знаходив „наїм“ захисту, теплої кутка, чистої постелі, гарячої страви, сестринної та материнської опіки? Та хіба тільки ми — нічим непомітні рядові стрільці?.. Хіба під тим захисним крилом „пані Ірени Домбчевської“, як тоді її величала галицька еліта, не найшли притулку найбільший син тогочасної України — Іван Франко? У якого з нас напевно зберігався зворушливий фотознімок, на якій хлопчик, безпомічний корифей української літератури і науки, цей непереможний лисар і воїн свободи свого народу, у передостатніх хвилинах життя, знайшов „захист у стрілецькому приміті, тихо і смиренно, рядом із цією світлою постаттю українського живоїтця — панею Іреною Домбчевською — одягнув у невеличкому гурті незаметних стрільців.

Щоб облегшити страждання останніх днів життя новітнього Мойсея землі галицької, невтома пані Домбчевська не жаліла ні в'їти, ні труду. Вона пішки мандрувала по околицях сел, обвиваючи пороги паролів і випрошувала матеріальну допомогу для умиралочного духового Батька народу.

Перед нашими очима й сьогодні мерехтить постать цієї невтомої людини — у днях Листопадового Зриву, в часах боїв УГА. А хто не пам'ятає Ірени Домбчевської в часах повстання, в часах буденного, але кипучого та кон-

(Закінчення на стор. 4-й)

Федір Лудко

МОЯ МОЛОДІСТЬ (СТОРІНКИ З АВТОБІОГРАФІ)

(21)

Іздив ото я ровером туди й сюди і все думав, як би намовити батька ще й на те, щоб дав згоду перенестися мені із знаменитої глухівської гімназії до новгородськської. І... о, диво! — батько згоду дав. А сталося це тому, що в Нових Млинах: де ми тоді жили, було кілька гімназистів із Новгорода Сіверського, які, буваючи в нас, дуже розхвалювали в розмовах із батьком свою гімназію. До глухівської гімназії пішло прохання від батька перенестися всім моїм класом до новгородськської гімназії, а до цієї останньої про те, щоб мене туди прийняли до 6-ї класи. Під кінець літа прийшло з канцелярії новгородськської гімназії повідомлення, що я вже вписаний у число її учнів. Отже сталося: з невинним Глуховом я розпрощався.

Літо скінчилося і з новими своїми колегами вийшов до Новгорода Сіверського, або, як називав його народ, до Новгорода.

Нове місто, нові враження, нові умови життя на так званій „общей квартирі“, тобто при бурі для кількох учнів, нові люди — все це привітливо зустріло мене. А головне — не було над душою „воспитателів“, поліційного нагляду, тюремного режиму.

В „общей квартирі“, де я жив на повному утриманні, було нас четверо квартирантів-учнів: один із 8-ї класи, один

із 7-ї і двоє „шостикласників“: я та ще один колега із Нових Млинів. Час від часу нас відвідував гімназистий нагляд, якого гімназисти прозвали чомусь Михалом. Він кілька хвилин пересиджував з нами за гутіркою, а потім, залишаючи в журналі нотатку, що все знайшов у повному порядку, відходив. Мені ці Михалові візити не дуже подобалися: знову, значить, шпигунство, контроль, поліційний нагляд, але все ж це не було те, що в Глухові, де і вдень, і вночі над твоєю душою сиділа якась зараза й постійно роз'їдала її.

Десь у жовтні дістав я листа від Віктора, в якому він співпав мене, що директор глухівської гімназії М. Лазаренко розпитував його про причини, які спонукали мене перенестися до Новгорода Сіверського, і просив Віктора вплинути на мене, щоб я повернувся назад до глухівської гімназії. Хи, повернутися? А чиже!

З Вірою Литвиноюю я весь час листувався, аж поки вона не написала мені, що я зробив велике глупство, втіши з Глухова. Це мене образило, і я „повернувся“ й лист над. Всікі після того зв'язки між нами урвалися.

Десь восени на широчезній ярмарковій площі в Новгороді Сіверському, при якій я мешкав, відбувся ярмарок. Тримав він майже тиждень. Щоразу, йдучи до гімназії або повертаючись з неї додому, я проштовхувався крізь густий натовп людей, які вешталися сюди й туди, щось купуючи, до чогось приміюючись, чогось шукаючи. Направо й наліво дожезливими рядами стояли ятки з різним потрібним і непотрібним крамом: матеріалами на одяг, взуттям, забавками для дітей, господарськими знаряддям, скляним посудом, орешками, іконами і т. д. В одній ятці, де продавалися книжки, я побачив на видному місці Шевченків „Кобзар“. Він був складений „жулішківкою“, але мав голі місця на сторінках,

де був сфінксований московською цензурою текст.

— Слухайте, — тихо запитав я в крамаря, — а повного „Кобзара“ не маєте?

Крамар пильно подивився на мене.

— Не маю. Але, якщо хочете, потрібуйте, дістану.

І він нахилився до вуха стрункого парубочка, що стояв коло нього.

Парубок вислухав його, дістав щось з-під ладі, сунув собі за пазуху й, анпроставшись, повернувся до мене:

— Гаразд, Ходім!

І коли я опинився з ним десь у кутку, де нас ніхто не бачив, звернувся до мене:

— Заборонне видання. Коштує два рублі. Хочете?

Я дістав гроші з кишені й заплатив. Парубок швидко витягнув з-під куртки, яка була на ньому, щось загорнене в папір і простягнув мені.

— Маєте. Але на всякий випадок сховайте. До побачення!

Нервово-швидко попрощувався я додому.

Кадаїни поїте

І вражкою злою кров'ю

Волю окропіте.

— Цю волю я уявляв собі, як звільнення від впливів павійної дворянської класи, від залишків кріпацького режиму, що скрізь ще відчувався по селах, від утисків царського самодержавства. Про московських расизм і про московську торю народів я тоді ще не думав.

Отже в Шевченкових словах:

В сім'ї в сім'ї великій,

В сім'ї волійній, новій,

Не забудьте пом'янути

Не злим, тихим словом

цю нову „вольну сім'ю“ я уявляв собі, як соціальне братерство в географічних межах тодішньої московської імперії, а не як свободну родину рівноправних народів без насильно накиненої на них зверхності когось „старшого брата“.

В новгородськській гімназії, як, врешті, в кожній російській гімназії царських часів, жидів зобов'язували писати слашас. Їх приймали в кількості 10 відсотків загального числа учнів. У 6-й класі було їх лише два. З одним із них, Гінсбургом, я відразу заприсягнувся і часто зирявся йому в свої думках.

Одного разу Гінсбург запропонував мені:

— Хочеш, підемо сьогодні на конспіративні сходини Вунду?

Я охоче згодився.

— То в п'ятій заходь до мене. Але ані півсловом нікому про це, чув? Сходини нелегальні!

Ото вперше тоді попав я на партійну „сходку“ революційної партії. Відбувалася вона в якомусь старому заведеному домику в глибині великого подвір'я на Козацькій вулиці. З цього домика, в разі небезпеки, учасники сходки легко могли парозбігатися на всі боки сусідніми густими садами.

На тій сходці почув я вперше в житті гостру публічну критику адміністративної влади та ідеї епітети під адресою державного ладу в Росії. Учасниками сходки була майже виключно жидівська молодь, але мовою, якою говорили там, була, як звичайно, „общепонятна“ московська мова.

ЛЮДИНА З НАРТИНИ

Хто не знає одного з найпопулярніших творів великого маляра І. Рєпіна — картини „З апорожці“? Дивини на картині і не можна утриматися, щоб не розсміятися, настільки колоритно зображені козаки, що регочуть незчисленними відтінками сміху. Та мабуть, мало хто знає, що натурником козака в червоному жупані і величезній білій смугавій шапці з чорною стрічкою, який зображений з правій сторони картини, був земляк і приятель великого маляра, професор Петербурзької консерваторії Олександр Рубець. Той самий О. Рубець, який першим поклав на музику вірш Тараса Шевченка „Думи мої, думи“. Мелодія складалася у нього напевно, відразу після похорону великого Кобзаря, під час роздумів з приводу великої втрати. Але опублікував свій твір він лише у 1862 році.

Відомо також, що О. Рубець був у першій парі студентів-акі несли труну Т. Шевченка від Академії Мистецтв до Смоленського кладовища — тимчасового поховання великого поета. Ця жалобна процесія перетворилася у могутню політичну демонстрацію.

Олександр Іванович Рубець народився в м. Чугуєві, колишньої Харківської губернії, в сім'ї давніх нащадків козаків Січі Запорозької. По закінченні Ніжеського ліцею він вступив до Петербурзької консерваторії, яку успішно закінчив в 1865 році. Як здібного музиканта з педагогічним талантом, О. Рубець залишився в консерваторії викладачем сольфеджіо, теорії музики та хорового співу, а в 1868 за-

твердили у званні професора.

Втрапивши зір, О. Рубець в 1896 році переїхав до м. Стародуба, який припав йому до вподоби ще з 70-их років під час чергової етнографічної експедиції на Чернігівщині.

Ного проводжала на пенсію вся консерваторія. І, як згадує академік Олександр Осовський, це були великі урочисті проводи, на яких виступали з промовами професори і студенти, учні і прихильники його таланту, видатні артисти виконували його музичні твори.

Але в Стародубі О. Рубець не знайшов спокон. Сліпота не позбавляла його жажди приносити користь людям. І незрячого його, як і раніше, вважали бурхливий вир життя.

Він був щирим народоцем, невтомним збирачем перлин народної творчості. „Не прикрашати, не пристосовувати до західного смаку, а зберігати в недоторканості те, що створював і вдосконалював народ і що поступово забувається, глухне, зникає з життя землі“, — писав О. Рубець.

Він об'їздив і обкопав всю Україну в пошуках народних творів, в яких його приваблювала їх „висока мудрість і простота“. Побував він також і на Кубані, де по звороту зі сходу збирав народні пісні нащадків запорожців.

Ного перу належить багато пісень, зокрема з м. Чугуєва, колишньої Харківської губернії, в сім'ї давніх нащадків козаків Січі Запорозької. По закінченні Ніжеського ліцею він вступив до Петербурзької консерваторії, яку успішно закінчив в 1865 році. Як здібного музиканта з педагогічним талантом, О. Рубець залишився в консерваторії викладачем сольфеджіо, теорії музики та хорового співу, а в 1868 за-

Релігія й курення

Звіт головного лікаря здорів'я про шкідливість курення викликав велике зацікавлення християнських церков та інших віровісників.

Іх інтерес охоплює не тільки здоров'я вірних, але що важливіше, їх моральну сторінку, теологи різних церков розбирають питання чи вірні, які курять, поступають згідно з св. Письмом, чи своїм куренням порушують його.

Погляди в цій справі є поділені.

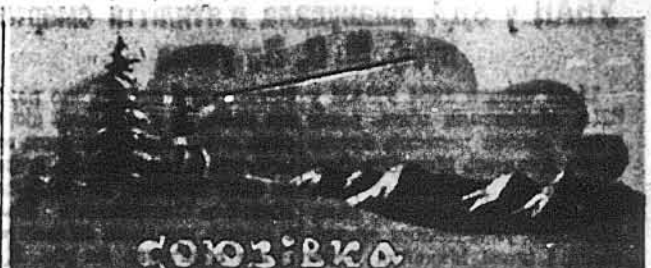
Відомий в Америці і в світі проповідник баптист Грегем вважав, що правдиві християни не повинні курити. Веселий надіслав нас здоров'я не на те, щоб його нерозумно руйнувати. Вірні повинні шанувати його та використовувати на добрі діла та на славу Божу.

Католики та деякі протестантські ліберальні теологи вважають, що умірковане курення хоч і шкідливе для тіла, але дає нам підбадьорюючий настрій, який до певної міри рекомендує фізичні шкоди.

Всі такі ці голоси відокремлені і не мають впливу на релігійне і позитивне становище усіх без винятку церков.

Непохитливі і тверде становище займають методисти, баптисти, пресвітеріани, адвентисти. Члени цих віроповідань не курять і не вживають алькогольних напівків. Роблять це, щоб бути вірними духові св. Письма. А своїм добрим прикладом виховують молоді, що скріплюють морально слабших духом.

Не менше тверде станови-

Минулий тиждень на „Союзівці“

(ХРОНІКА ТОВАРИСЬКОГО І КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ)

Неділя, 2 серпня: п. МIRON КУШІР висвітлював світліни із своєї недавньої подорожі по Україні.

Понеділок, 3 серпня: „Запізнаймося“ — зустріч гостей. Прочитано привітальний вірш Союзу і анонімною автор. Відбувся також гостинний виступ п-ни Діани Мишук, яка відіграла віртуозно на акордеоні три композиції.

Вівторок, 4 серпня: Відбулася прогулянка до Гантеру на сходах-автах, учасники якої відідали: водний резервуар Ашкену із його фонтанами (резервуар, що постачає воду до Нью Йорку), церкву св. Ів. Христителя в Гантер (різблений іконостас Черешньовського та образи П. Холодного і виставку образів на Кобзарівці — Е. Козака, Булавича та інших).

Середа, 5 серпня: Попіс дітей гостей Союзу, після якого першу нагороду призначено Ігорю Лемішкі — що речитував вірш Т. Шевченка: Іван Підкова. Другу нагороду Рому та Андрію Стецьків, що відіграли на 4 руки „На горіді калінонька“, комп. В. Безкоравайного. Третю нагороду призначено Рому Стецьків за та-

Увага! ЮТИКА, Н.І. і СУСІДИ Увага!

ПАРАФІЯ СВ. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО в ЮТИЦІ
запрошує всіх українців Ютики й околиці до участі в
**БЛАГОСЛОВЕННІ
УГОЛЬНОГО НАМЕНЯ**
під школу і ПАРАФІЯЛЬНУ АУДИТОРІЮ
в неділю, 16 серпня ц.р. в год 4-й по пол.
в церкві св. Володимира Великого в Ютиці,
при 1108 State St.
НАШ ВЛАДИКА
Кир Йосиф Шмондюн, Д.Д.
в послуженні Впр. і Веч. Отців Сусідів відслужить
МОЛЕБЕН,
а після Молебня поблагословить
ОСНОВИ-ФУНДАМЕНТИ й УГОЛЬНИЙ КАМІНЬ.
В годині 5-й по пол.:
БЕНКЕТ в залі Ст. Френсіс, при вул. Дженесі.
В год 8-й веч.:
ЗАБАВА в нашому парку.
ПРОСИМО ВАС! ВУДЬТЕ НАШИМИ ГОСТЯМИ!
о. Парох БОГДАН СМІК
і ЧЛЕНИ КОМІТЕТУ.

„ПРОВІДІННЯ“ — Союз Українців - Католиків повідомляє, що

16-го серпня 1964 р. в год. 10:30 п. пол.
в ЦЕРКВІ УСПЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ
в КОЛЧЕСТЕР, Конн.
— відбудеться —
ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК
З цієї нагоди зложитися квіти у стіп Богородиці в наміренні скорі каноїзації патрона місцевого Відділу Митрополита АНДРЕЯ ШЕНЦЬКОГО з відмовленням Проставної Молитви.
Релігійними обрядами провадитиме:
о. шамб. І. СТАХ.
Після Богослужби відбудеться СІЛЬНИЙ ОБІД.
Доклад призначений на потреби церкви.
УПРАВА ВІДДІЛУ ПРОСИТЬ ПРО ЧИСЛЕННУ
УЧАСТЬ.
ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ
Колчестер, 10-го серпня, 1964.

Український Спортовий Клуб в Нью Йорку

— алаштовує —
в неділю, 23-го серпня, 1964 р.
ВЕЛИКИЙ ПІКНІК
в Українському Селі в Байд Бруку, Н. Дж.
ПОЧАТОК: 12-та год. вполудні.
Програма:
ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ:
ОЛДБОЙ УСК — ОЛДБОЙ „РОЗВАГА“;
УСК - 1-ша КОМАНДА — INTERBOCA JUNIOR
Професійна Американська Ліга.
Автобуси відходять від домівки УСК-у
від год. 11-ої рано.
— МУЗИКА М. ТКАЧА —
Буфет в заряді ВП. Пана. Вступ: \$1.75

Увага! АЛЛЕНТАВНІ й ОКОЛИЦЯ Увага!

В найближчу неділю, 16-го серпня 1964 р.
о год. 3-й по полудні
в залі Української Православної Громади
при 803 Н. Фронт Ст. в Аллентавн, Па.
— відбудуться —
**Загальні Збори Окружного Комітету
Відділів УНСоюзу з Аллентавну й околиці**
до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати
Відділів таких місцевостей:
АЛЛЕНТАВН — 147 і 151; НОРТГЕМПТОН — 44 і 318;
БЕТЛЕГЕМ — 47 і 288; ІСТОН — 137 і 438; БАТ — 95;
ОРМРОД — 124; ЕМЕРАЛД — 205; ПАЛМЕТОН — 369
На порядку нарад:
1. Звіти з діяльності Окружної Управи і звізнення для неї
2. Доповідь обласного організатора СТЕПАНА ГАВРИША
3. Обговорення підготовки 70-річного ювілею УНСоюзу
4. План успішного закінчення ювілейної кампанії для розбудови УНСоюзу
5. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії Окруж. ЗАКЛИКАЄМО ВСІ ВІДДІЛИ ПРИСЛАТИ СВОЇХ ЧИСЛЕНИХ ДЕЛЕГАТІВ, А ВСІХ АКТИВНИХ СОЮЗОВИХ ДІЯЧІВ УЗЯТИ ОВОВ'ЯЗОВУ УЧАСТЬ У ЗБОРАХ, ЩОБ ПОЗНАКОМИТИСЯ З НОВИМ ОБЛАСНИМ ОРГАНІЗАТОРОМ І РАЗОМ З НИМ ОБДУМАТИ ДАЛЬШІЙ КОРИСНІЙ ПРАЦЮ ДЛЯ УНСОЮЗУ.
Гостям рад!
Іван ЗАВВОРСЬКИЙ,
Голова Округи Аллентавн

Оселя УРСоюзу „Верховина“ у Глен Спей
СУБОТА, 15-го СЕРПНЯ 1964 р., год. 3-та по пол.:
Концертус Чоловічий Хор „ПРОМЕТЕЙ“ з Філадельфії;
Год. 9-та веч.: Виступас ПОСИП ГІРНЯК. Опісля ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ при оркестрі Богдана ГІРНЯКА.
НЕДІЛЯ, 16-го СЕРПНЯ:
СОЮЗОВЕ СВЯТО з різномодною програмою.
UWA RESORT CENTER
GLEN SPEY, N.Y. Port Jervis, N.Y. 598-2773

Оселя СУМА в Елленвіл, Н.І.
ЗАПРОШУЄ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО
на СУБОТУ, 15-го СЕРПНЯ ц.р., год. 7-ма веч.
на
ЗАКІНЧЕННЯ ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВОГО
ТАБОРУ та ПОЧАТОК 2-ТИЖНЕВОГО
ВИПІСКОВОГО ТАБОРУВАННЯ.
З цієї нагоди відбудеться
СУМІВСЬНІ ОГНІ - ВАТРА
присвячена
50-ЛІТТЮ ЗБРОЙНОГО ВИСТУПУ УСС.
Вечір, о год. 9-й:
ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ
при звуках оркестри М. ТКАЧА.
ГОЛОВНА УПРАВА СУМА.

тилося, ожило якимось внутрішнім світлом лагідної доброти і разом з тим ледь уловимим смутком. Захаровані і до сліз зворушені чудовим виконанням прекрасної мелодії на слова великого Кобзаря, всі зашемерли. І тільки бандура плакала міжно - ніжно під пальцями, що ласкали її струни...

Як виявилось, цей спів та гра на бандурі були справді лебединою пісню мистця, що у передсмертний час знову розкрив свідість і силу свого непереможного таланту. Незабаром О. Рубець захворів. Тяжка і невизначена в той час хвороба (менінгіт) передчасно звелла в могилу фізично здорівлю людину. 12-го травня 1913 року Олександра Рубця не стало.

Півстоліття минуло з того часу, як у маленькому повітовому місті Стародубі на Чернігівщині обірвалося життя Олександра Івановича. Але й до цього часу теплом і радістю віс від спогадів про нього. І Чернігівський

СЛОВНИК
СЛОВНИК СЛІВ ВИСЛОВО ПО-УКРАЇНСЬКИ І НА ЗАМОВЛЕННЯ ЗА 3 ДОЛ. ПЕРЕДПЛАТНИКИ МАЮТЬ ПОТРЕБАТИ СВОЮ АДРЕСУ.
A. OPEL
365 Grove St., Perth Amboy, N.J.
Paid Pol. Adv.

DETROIT, Mich.
Elect...
CHARLES S. BLONDY
CONGRESSMAN

1st DISTRICT
DEMOCRAT
State Senator Since 1940
Замість квітів на свічку могилу
бл. п. ІРИНИ ДОМБЧЕВСЬКОЇ
опікує хворих УСС — \$10.00 складаю на Фонд Співчій Служби Українських Воїнів Інвалідів. Достойний Родний висловлює широкосердечне співчуття.
ПЕТРО ПОСТОЛОК.

Нова праця проф. д-ра П. Ковалева

Чю Йорк. — У виданні Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗДА з'явилася друга нова праця проф. д-ра П. Ковалева п. н. Лексичний Фонд Літературної Мови Київського Періоду 10-14 ст., т.з.м. другий „З апозичення“ 1964. С це продовження праці автора з діалекти

Українська хроніка
● Інж. П. Гімбаржевський з Канади відвіз на початку вересня до Дісабона, Португалія, для участі в міжнародному конгресі фотографії, де матиме свою окрему доповідь.
● Християнська Церква в Торонто, яка вивчає музику в Джулард гай скул у Нью Йорку, одержала стипендію в 2 000 дол. від імені „Канада Кансаль“ за дуже добрі успіхи в грі на фортепіані.
● Майно грецьких купців у Туреччині оцінюється на 500 мільйонів дол. Турецькі власті виселяють греків і переслідують їх у відплату за кривди турків на Кіпрі.

Нема то як на Союзівці!
Осели Українського Народного Союзу в КЕТСІЛЬСЬКИХ ГОРАХ БІЛЯ МІСТА КЕРТОНСОН, Н.І.
Субота, 15-го серпня, 1964 р.:
— виступить —
Чоловічий хор „ПРОМЕТЕЙ“ з Філадельфії
Диригент: Іван ЗАДОРОЖНИЙ.
В ПРОГРАМІ: Козацькі, історичні, маршові, ліричні та жартівливі пісні
Субота, 22-го серпня, 1964 р.: ГОДИНА 8:30 ВЕЧОРА
Оригінальна, літературно-сатирична
„ЖИВА ГАЗЕТА“
у виконанні співробітників журіалу
„Лис Микита“
під керівництвом Е. КОЗАКА - ЕКА.
Вокальний кuartет Союзівки
під керівництвом ІВАНА ЗАДОРОЖНОГО
При фортепіані: В. ГЕНТИШ.
ВІПЕРШЕ НА СОЮЗІВЦІ І В АМЕРИЦІ
ЖИВІТЬ „ЛИС МИКИТА“
Кожної п'ятниці і суботи —
ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ
при звуках оркестри „Амор“

Замість квітів на свічку могилу
бл. п. ІРИНИ ДОМБЧЕВСЬКОЇ
\$10.00 на Фонд Інвалідів УСС складає
ІГОСЛАВ РАК,
Тринітон, Н. Дж.

УВАН у ЗДА вшанувала п'ятиліття смерті проф. М. О. Ветухова

11-14 червня 1964 УВАН у ЗДА відзначила п'ять років з дня смерті першого президента Академії Михайла Олексійовича Ветухова. 11-го червня члени Академії, представники українських організацій і друзі Михайла Ветухова прийшли на запрошення адвоката покійного, Наталії Володимирівни Ветухової на папаху, що відбулась у Св. Троїцькому Соборі УАПЦ у Брукліні. Був присутній голова ВО УНРАД-и М. А. Липицький, Протоїрей о. І. Ткачук у своєму слові згадав про М. О. Ветухова, як про людину діла і щоденної праці для свого народу.

Товариська зустріч в УВАН 13 червня в будинку Академії у Нью-Йорку урочистою товариською зустріч, яку відкрив президент Академії проф. О. З. Архивович, підкресливши роллю М. О. Ветухова у створенні і розбудові УВАН. На Академії тяжить борг, — сказав професор Архивович, — видати Збірник пам'яті М. О. Ветухова. Потім пролунали промови М. О. Ветухова, записані 1958 року на магнітофонну стрічку, з нагоди 40-ліття заснування Української Академії Наук. За пірною до смерті М. О. Ветухів говорив про завдання українських учених, які перебувають у вільному світі. У своєму слові під час товариської зустрічі, Президент УНР в екзилі, д-р С.

Витанський сказав, що радіє, що сьогодні в Академії зібрався духу й серця, згадавши таку людину, як покійний Михайло Олексійович. Мало є людей, що мали стільки почуття обов'язку, як він. Дух українського народу живе і треба побажати, щоб більше людей мали стільки почуття обов'язку перед українською культурою, як мав покійний.

І. І. Бакалов говорив про співпрацю з Михайлом Олексійовичем у Інституті Вивчення СССР у Мюнхені. Стараннями Михайла Олексійовича, українські вчені почали працювати в Інституті для добра української науки, хоч проти їх праці виступали реакційні російські кола і певні українські кола. Михайло Олексійович не боявся трудностей і критики, він рішуче діяв, згідно із своїми переконаннями. Живучи в Нью-Йорку, Михайло Олексійович опрацював плани поліпшення праці Інституту, швидко приїздив до Мюнхену на асамблеї Інституту і кілька разів керував ними.

С. А. Чалишев говорив про роки своєї праці під керівництвом Михайла Олексійовича, коли він був агрономом у Харківській Земельній Управі під час німецької окупації. Тоді Михайло Олексійович говорив: «Ми не мусимо дивитися на німців, а мусимо самі організуватися». Він ратував інтелекцію у голодомор Харкові. Приїхавши до Америки, Михайло Олексійович зразу ж почав організувати українські інтелектуальні сили в Академії і звернувся до українського громадянства по матеріальну допомогу для Академії, та кож і до С. А. Чалишева. Тепер українці в Америці матеріально більше підтримують Академію, ніж за життя Михайла Олексійовича. Справа, за яку боровся М. О. Ветухів,

Загальні збори Української Студентської Громади в Нью Йорку

„Активізувати українську студентську Громаду так, щоб її діяльність стала важливою живою творчою думкою українського студентства у вільному світі! — Цими словами новообраної голова УСГ в Нью Йорку Світлана Луцька, розпочала нову епоху в діяльності українського студентства на цьому терені.

На Загальних Зборах УСГ 20-го березня в приміщенні УНДому перебрано нову Управу в такому складі:

Голова — Світлана Луцька. 1-й заступник — Алла Неперель, 2-й заступник — Євген Данилишин, секретар — Марія Глук, пресовий референт — Андрійко В. Шуль, референт зовнішніх зв'язків — Роман Купчинський, організаційний референт — Лариса Кравчук, культурно-освітній референт — Ірина Демедович і референт фонду Катедри Українознавства — Марія Хемич.

До Контрольної Комісії входять Ярослав Лешко (голова), Ігор Котлярчук та Дзівка Барагура. Головою Товариського Суду є Лариса Голушак, а Орест Мухомов та Микола Сітицький члени.

У звіті з діяльності уступаючої Управі Ігор Котлярчук згадав про імпресію, яку відбудує за час його каденції. Між ними був Бенкет та Баль 8-го червня, м. р. при співпраці Союзу Українок, та переведення „Студійного Дня“ 9-го листопада, м. р. в Нью Йорку. Над то, Громада вислала чотирьох делегатів на Вікі Конгрес СУСТА (Союзу Українських Студентських Товариств Америки), який відбувся в днях 6-7 липня, м. р. в Клівленді, Огайо. Головою було обрано Богдана Футеля.

Лешко, голова уступаючої Контрольної Комісії, повідомив членів про здоровий стан УСГ, та оправдав неприємного скарги, Христо Бартоко - Бук, на внесок кол. Лешко Управу дістала абсолютну.

Віце-президент організаційних справ при Голові Управі СУСТА, Ігор Чука, доповів про організацію СУСТА. Активізувати українську студентську молоддь — це наша найближча ціль.

Присутні вислухали доповідь студ. Лесі Галушак, яка поінформувала про архіви, залишені українським громадянством під час відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні 27-го червня.

Була справжня кампанія двох кандидатів на голову, Світлани Луцької та Юрка Волошини. Обидва кандидати виготовили друковані листки, на яких був представлений план праці майбутніх голів. І так, Ю. Волошини: об'єднати „знайти роз'язку проти загального занепаду українського студентства“.

Світлана Луцька підкреслювала важливість співпраці студентства у передачу „Радіо Свобода“, зорганізувати та переведення літературно-мистецького вистави і т. п. Над то, обидва кандидати уважали за потрібне перевести такі важливі справи, як придбання домівок УСГ, видавання газетки, навчання з'явки та влаштування спільних імпресій зі студентами інших повнозрілих країн, як також і влаштування академічних вечорів на різні теми.

Студент, який прийшов на ці сходи, був у важкому положенні. Кандидатів було двоє, але їхні плани та ідеї мало що і не покривалися. Як згадало попередньо, кол. С. Луцька чітко представила свою „платформу“. У її програмі знаходилася згадка про „спільну координацію між студентськими кружками“ околиці, і „переведення сходів з представниками клубів...“ „в працювання спільного календаря студентської діяльності“, де всі клуби оголошували б заплановані імпресії, переведення „Тижня Українського Студентства“ — студійні дії — й студентську забаву.

Плани обидвох кандидатів у великій мірі покривалися, та спосіб навіщення С. Луцької був багатіше цікавіший. Наших двох кандидатів мали безумовно великі дані на керівне становище громади: довгочасний досвід Ю. Волошини у праці в громаді та ре-

зультати його діяльності. Кандидатів було двоє, але їхні плани та ідеї мало що і не покривалися. Як згадало попередньо, кол. С. Луцька чітко представила свою „платформу“. У її програмі знаходилася згадка про „спільну координацію між студентськими кружками“ околиці, і „переведення сходів з представниками клубів...“ „в працювання спільного календаря студентської діяльності“, де всі клуби оголошували б заплановані імпресії, переведення „Тижня Українського Студентства“ — студійні дії — й студентську забаву.

Плани обидвох кандидатів у великій мірі покривалися, та спосіб навіщення С. Луцької був багатіше цікавіший. Наших двох кандидатів мали безумовно великі дані на керівне становище громади: довгочасний досвід Ю. Волошини у праці в громаді та ре-

Українець назначений на важний пост

На пропозицію та за старанням Марусі Е. Бек, радної міста Дітройт, Миська Рада цього міста вибрала п. Івана Корній, українського адвоката та віце-президента американського банку „Бенк оф Коммонвелт“, членом Надірної Вибірчої Комісії міста Дітройт. На фото ади. Корній, в присутності своєї спонзорки, склав присягу перед міським клерком, Томою Ледбердером.

НОВИ ВИДАННЯ

Початки українського друкарства

Д-р Любомир Винар. Історія українського раннього друкарства 1491 — 1600. Шикаго, 1963. стор. 88.

Поява в п'ятдесяті роках нових документів, що відносяться до історії українського друкарства, а саме виданого у Львові в 1574 р. для українського населення в Галичині Букваря Івана Федоровича й опублікування нових відомостей про цього друкаря в монографії польського дослідника Ю. Гайча заохотило молодого нашого активного історика зайнятися розглядом раннього українського друкарства.

Автор розвідки використав сумлінно дуже багату літературу, не тільки низку праць українських дослідників, як Я. Головацького, М. Грушевського, З. Кузеля, І. Огієнка (мистр. Іларіона), М. Возника, І. Петрова, В. Січинського, С. Маслова, І. Свенцицького і т. д., але також багатьох польських, німецьких і московських авторів.

У розвитку українського друкарства виділяє він три окремі періоди: період краківський, коли появились в Кракові перші кириличні друки німця Швайпольда Фіоля; Осмогласник і Часословець у українській редакції 1491 р. білорусько-український період, коли друкували книги на білоруських і українських землях (у Несвіж, Заблудові) та коли появились перші і віленські видання Франціска Скорини, — і третій пе-

тельна обов'язковість С. Луцької давали запоруку, що вибір буде щасливий, яким би він не був. Остаточно більшістю голосів вибрано на голову УСГ Світлану Луцьку.

Плани представлені новою управою є важкі до переведення через те, що українське студентство вже відкило брати участь у студентських імпресах; українське студентство навіть і не знає своєї організаційної сили; українське студентство забуло, що воно має полегшене на собі святій обов'язок, якого не сміє скинути. — Є підстави думати, що нова Головна Управа УСГ в Нью Йорку виявиться доброю із своїх обов'язків і проведе в життя весь свій стараний опрацюваний план діяльності. До цього тепер ще тільки треба співпраці свідомого та ідейного студентства, яке допоможе Управі активізувати УСГ, щоб діяльність стада виявом живої творчої думки українського студентства у вільному світі.

Андрійко В. Шуль, пресовий референт УСГ, Нью Йорк.

Збори Відділів Українського Народного Союзу

ДІТРОЙТ, Мич. — Т-во Запорозька Січ, Відд. 75 повідомляє членів, що у місяці серпня 1964 р. місячних зборів не буде. Членські вкладки і суботу кожного тижня від год. 7 - 9 веч. у приміщенні УНДому при вул. Мартін — Лесків, серк.

СУБОТА, 15-го СЕРПНЯ, 1964 р.:

НЮАРК, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва В. Хмельницького, Відд. 133, о год. 7:30 веч. в залі школи св. Ів. Христителя при Сенфорді Ешмо. — Іван Андрійчак, секр.

ФІЛІДЕЛЬФІЯ, Па. — Місячні збори Т-ва св. Юрія, Відд. 239 від 3-ої до 4-ої год. по пол. в домі Укр. Амер. Горжон при 847 N. Franklin St. — Михайло Ковальчук, секр.

ПАССЕНК, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 42, о год. 7:30 веч. в УНДомі при 237 Норе Аве. В зв'язку з імпресою, яку підготує наш Відділ на 13-го вересня ц.р., просимо всіх членів прийти на збори. — В. Марущак, секр.

НЕДІЛЯ, 16-го СЕРПНЯ, 1964 р.:

НЮАРК, Н. Дж. — Побір вкладок у В-ві св. Ів. Христителя, Відд. 76, в залі укр. акт. школи при Сенфорді Ешмо. Проситься членів, які мають дістати допомогу, прийти на збори та принести лікарську посвідку. Проситься членів відібрати дивиденди чеки. — В. Салабун, секр.

Вступайте в члени Вступайте

ОЛЕКСАНДЕР БОВЕРСКИЙ, член 374 Відд. УСГ Союзу в Констаті, Огайо, помер 20 квітня 1964 р. Покійний народився 25-го лютого 1894 р. в Україні. Був фундатором і президентом Укр. Права. Перша св. ан. Петра і Павла. Залишив у світу дружину Марію, 2 заступні дочки Анну і Марію, 2 сина: Михайла і Теодора, брата в Європі та 18 внуків. Похорон відбувся 23 квітня ц.р. до Укр. Права. Перша Петра і Павла, а відтак на парадній цвинтарі цієї ж Церкви.

Вічна Поку. Пам'ять! А. Добрянська, секр.

КАТЕРИНА ПІЛИПІВ, членка Відд. 253 в Луцков, Масс. померла по короткій і тяжкій недугі 5-го травня 1964 р. проживши 74 роки. Покійна народилася 1890 р. в селі Верчани, Стрийського повіту в Західній Україні. Залишила у великому світі мужа Петра, сина Володимира, дочку Стефанію і двоє внуків. Похорон відбувся з укр. кап. церкв св. Петра і Павла в Луцков на цвинтарі св. Альойсія в Бидин Орчард. Вічна Поку. Пам'ять! Управа Відд. 253.

МИКОЛА ВАСЮРКА, доволі член Т-ва „Просвіта“, Відд. 362 в Брістолі, Па., помер 26-го липня ц.р. на 69-му році життя. Покійний народився в селі Липки, Дрогобицького повіту, України. Він був засновником та доволі активним членом Українсько-Американського Клубу та брав активну участь в українському громадському житті. Залишив у світі дружину Параскеву, двоє синів Володимира і Юрія, дві заступні дочки — Марію та Анастасію, п'ять внуків та багатьох своїх добрих приятелів. Похорон відбувся 30-го липня 1964 р. з місцеві укр. кап. церкв на цвинтарі при чисельній участі Родни, Приятелів та членів 362-го Відд. Вічна Поку. Пам'ять! Управа Відд. 253.

GAKA Company
REPRESENTATIVE STORE
48 E. 7th St
Tel.: GR 3-3550, New York City
Виробництво статуї Пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні.
Ціна дол. 6.50.

Piano

Українське Випускове Бюро
Roman Parcel Service
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7450

НАДАЛИ ПЛАНКИ З ОДЯГОМ І НОВИ ХАРЧЕВИ.
Урядові години: від 8:30-7 веч.
Субота до 6-ої веч.
В неділю через ліпнів і серпень БЮРО БУДЕ ЗАКРИТЕ.

Українське Випускове Бюро GLOBE PARCEL SERVICE

48 1/2 East 7th Street
NEW YORK 3, N. Y.
Tel.: GR 3-1785
Висилає пакети з ЗДА та стандартні і комбіновані пакети з СССР.

Розшуки

ПОШУКУЮ
КНЯЗЬ ВОЛОДИМИРА ПОСНОВИЧА, родом з Белзу, Львів. обл., який має бути в ЗДА. Лежить. Хто знає, будь ласка, пишіть на адресу: Маю відомості від родичів, збори батько очікує вісти від сина: Paul Jasnowsky, 239 So. Broadway, Baltimore 31, Maryland.

ПОШУКУЮ

Д-ра ЧЕРКАВСЬКОГО і дружину з ВІЛНІСЬКИХ. Їх сестра та родичі живуть в Любачеві, Зах. Україна; останньо жили в Ярославлі. Пишіть на адресу: HELEN GILCINSKI, 116 Coolidge St., Irvington 11, N.J.

Потребуєте дешевої позики?

ЯКЩО ВИ Є ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ — ДІСТАНЕТЕ ПОЗИКУ НА СВОЮ ГРАМОТУ І ТО ТІЛЬКИ НА —

4 % річно!

ВАЖАЮЧИ ОДЕРЖАТИ ПОЗИЧКУ, ПЕРЕДАТЕ СЕКРЕТАРЕВІ СВОГО ВІДДІЛУ СВОЮ ГРАМОТУ І ШВИДКО ПІСЛЯ ЦЬОГО ОДЕРЖЕТЕ ЧЕК УНСОЮЗУ. ВІДСОТКИ ПЛАТНІ ЩОНО РОКУ І ТО ТІЛЬКИ —

4 % річно!

Добро читати для дітей і молоді

Сойна-Штукарна
ГОМАНА ЗАВАДОВАЧА
Ціна \$1.00
ІЗМОЛІТЬ
СВОБОДА
#1-83 Grand St. (Box 346)
Jersey City 3, N. J.

FUNERAL DIRECTORS

Theodore WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Петро ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в БРОНХ, БРОКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.

Контрольована температура
Модерна каліда до ужитку
ДАРОМ.

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-3525

Ваканції Vacation

КОЛИ ПО ТЯЖКИ ПРАЦІ БАЖАЄТЕ ПРОВЕСТИ СВОЇ СПОКІЙНІ РОДИННІ АТМОСФЕРИ НА ВАКАЦІЯХ ГАРНОМУ ПІР'ЯТОМУ ВОЗДУХУ У КЕТС-КІЛЬСЬКИХ ГОРАХ, ПОКУПАТИСЯ У ГАРНОМУ ВАСЕЛІННІ, ЛОВИТИ РИБКУ У ПІСКИВІ РІЧЦІ, А ВЕЧЕРОМ ПІТИ НА ТАЦІ НА „СОЮЗІВКУ“ (2 милі) ЧИ СУ-МІВКУ (10 миль) приїжджайте до нашого РЕСОРТУ

MARTHA'S INN

Масмо кімнати, із одним або двома подвійними ліжками, у кімнаті гаряча і зима вода, також масмо апартаменти — поїди, кухня і лазня. — Проводимо ресторани і бар. — Для зовнішніх харч на замовлення, а для дітей до 12 літ 50% опусту. — Для тих, які не мають своїх авто, можуть їхати автобусом до Кергонксону, або до НЮ ПОЛЦІ, звідти до нас потелефонувати, а ми радо Вас заберемо.

Наш телефон: Кергонксон 3551 або 8617

Писати на адресу:
MARTHA'S INN
P. O. Box 32
Kerhonkson, N. Y. 12446
Власники: — Ярослав і Катерина РОСОЛА

ВАШІ ДІТИНІ, ВАШОМУ ПРИЯТЕЛЕВІ І ВАМ САМИМ найцінніший подарунок

UKRAINE: A Concise Encyclopaedia

Англomовна Енциклопедія
Українознавства
під головуною редакцією
проф. д-ра Вол. КУБІЙОВИЧА

ЯКА ТІЛЬКИЩО ПОЯВИЛАСЯ В ЛЮКСУСОВОМУ ВИДАННІ УНІВЕРСИТЕТУ В ТОРОНТІ

КНИГА МАЄ 1,215 СТОРІНОК ДРУКУ ТА ПО-НАД 600 ІЛЮСТРАЦІЙ, В ЦЬОМУ І КОЛЬОРОВІ ТАБЛИЦІ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА.
У цій книзі надруковані наукові, джерельні матеріали в головних розділах:
■ ЗАГАЛЬНІ ІНФОРМАЦІЇ ■ ЕТНОГРАФІЯ
■ ФІЗИКА ГЕОГРАФІЯ ■ МОВА
■ ПРИРОДА УКРАЇНИ ■ ІСТОРІЯ
■ ЛЮДИНІСТЬ УКРАЇНИ ■ КУЛЬТУРА
■ ЛІТЕРАТУРА

Ціна цієї великої книги буття
Українського Народу тільки \$37.50

З УВАГОю НА ОБМЕЖЕННИЙ ТИРАЖ КНИЖКИ, ТІЛЬКИ НЕГАННЕ ЗАМОВЛЕННЯ МОЖЕ ЗАПЕВНЯТИ ПІ ДОСТАВУ.

Замовлення, разом з належністю, приймає
Головна Канцелярія УНСОЮЗУ.

To: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303, U.S.A.

I hereby order the first volume of Ukraine: A Concise Encyclopaedia published by the University of Toronto Press.

Enclosed is (a check, money order) for \$
Please send the copy to the following address:

Name _____
No. _____ Street _____
City _____ State _____

КНИЖКОВА НОВИНКА!

ЮРІЙ ТИС
ЗВІДУН 3 ЧИГИРИНА
ОВКЛАДИНКА ТА РИСУНКИ В ТЕКСТІ
БОРИСА КРЮКОВА

Сторінок — 232 • Ціна \$2.25
Замовлення слати:
СВОБОДА

P. O. Box 346 — Jersey City 3, N.J.

Збройні сили Тарзана зародилися біля ворога...

Злодії розпачливо оборонялися, але швидко пізнали, що корі і порази!

немає жодного виходу...